

ამავე კოტრესპონდენციის სიტყვით, ალექსანდრაპოლში გირვანქა შე-
ქარი ამ შამაღმანეთ-ნახევრად იყიდება!..

* * ჩენ მივიღეთ ამ დღებში შემდე-
გი შენუშენვა თეოლოგია:

" მრთი სოტნის კამანდერი ჩენი ქართველი დოკუმენტისა გაგრძენეს ამას წინათ დეკოფლის წყაროზედ ჯამაგი-
რების მისაღებათ ჯარისათვის და როდე-
საც, დაბრუნების შემდგომ, ანგარიში
მოსთხოვეს. იმას დაკლდა რცი თუმანი.
თითონ ამზაბს, რომ ეითომუ მიღების
დროს მოტყუებულა, მაგრამ..."

შუთაიცის საულიერო სასავალებელი

(შერილი რედაქტორთა)

(დასასრული)

ოთხს სექტემბრისას დაიწყეს ამ სას-
წავლებელში სწავლა. მაგრამ მასწავლე-
ბლებს თოთქმის თვე-ნახევრის განმავა-
ლობაში არ აუღიათ ხელში ის საგნე-
ბი, რომელიც უნდა ასწავლინ შეგრძე-
ბეს. ისინი შეღილენ კლასებში, შე-
ქონდათ თეოთო ტვირთი წიგნები და
თითქმის მთელი საათის განმავალობაში
სულ ამას ათვალიერებლენ...

მომეტებულ ნაწილს შევირდება არა
აქვთ სახელმძღვანელო წიგნები. ამბო-
ბენ, რომ, ომიანობის გამო, წიგნების
გაძერდათ; იმისთან წიგნი, რომელიც
წასულ წელში ერთ პანეთა-ისყიდებო-
და, ეხლა ექვს აბაზათ ჰყიდიან. რუსე-
თითან გამოწერილი წიგნები რომ ძეი-
რათ გაჰყიდონ, ეს კიდევ, ვსოდეთ,
არაუკრი; მაგრამ წარმატიდგინეთ, რომ
უუ. სასწავლებლის ზედამხედველს და
იმის თანაშემწეს გამოაქვთ წიგნები უ-
ნიშნების ტაბაგრაფიიდამ, რომელიც
ნახევრი ვერსითაც არ იქნება სასწავ-
ლებელზე დაშორებული, და თვითო
წიგნში თითო შაურს გებულობენ; ასე
რაც უფ. ჩამახნი რომ ცამეტს შაუ-
რათ წიგნს ჰყიდის, ამათ გამოაქვთ და
თოთხმეტ შაურათ ჰყიდიან.

ვის სასარგებლოთ მიდის ეს ამ ნაი-
რათ მოგებული ფულები? მრთმა მას-
წავლებელმა მიჰყიდა ზოგიერთ შავირ-
დებს რამოდენიმე ეგზემპლარი სახელ-
მძღვანელო წიგნი აღნიშნულ ფასათ;
რამოდენიმე დღის შემდეგ ზედამხედვე-
ლი და იმის თანაშემწე უბრძანებს ამ
მასწავლებელს, რომ ორ-ორი შაური
კიდევ გარდაახდევინე იმ შეგიღდებს და
წარმოგებინე საჩართოთათ.

იქნება თქვენ იფიქროთ, რომ ამ სას-
წავლებელში სხვათა შორის ამ ნაირი
საქმეები იმიტომ ხდებოდეს წელს, რომ
აგარისებოთ თქვენს დედასათ ერთი თა-
თრები წინ წამოვიდნეთ!

რომელიც ვალდებულია გაყიდოს წიგ-
ნები თავის ღროვე და რიგიან ფასათ?
შესცდებით; აქ ბიბლიოთეკარი განლავსთ,
ჯამაგირიც ეძლევა; მაგრამ, თუ მკით-
ხავთ, რატომ თვითონ ის არ ჰყიდის

წიგნებს და მასწავლებლებს რათ აცდე-
ნენ ამისათვისო, ამაზე მოგახსენებთ,
რომ იმას წიგნების გასასყიდლათ არა
სცალია; ის ვითომ ზედამხედველის თა-
ნაშემწის თანამდებობას ასრულებს და,
გარდა ამისა, იმას აქვს ამ საწავლე-
ბელში თორმეტი გავეთილი კვირაში
და სხვა სასწავლებელში კიდევ (პრო-
გიმნაზიაში), ათი გაკეთილი. აქედამ
ცხადათ სჩანს, რომ ის საღილობამდის
სრულიად ვერ მიღიცლის წიგნების გა-
სასყიდლად და ნასაღილებს კიდევ მო-
სვენება სჭირდება. ის მზოლოდ იმას
სცდილობის, რომ ამ ძეირობის დროს
რაც შეიძლება მეტი ფული შეკრიბოს
და იმის პირ-და-პირ თანამდებობას მას-
წავლებლები ასრულებენ; მაგრამ წესი-
რათ კი არავინ არ ასრულებს, რადგა-
ნაც ერთი და იგივე პირი თანაშემწის
თანამდებობის ჯამაგირისაც იღებს, მასწა-
ვლებლებლობის ჯამაგირისაც და ბიბლიო-
თეკარისასაც ცალკე, მაშინ როდესაც
კველანი დარწმუნებული არიან და
საქმეებიდამაც სჩანს, რომ იმ პირს ყვე-
ლა ამ თანამდებობების ერთად ასრუ-
ლება არას დროს არ შეუძლიან იმ სას-
წავლებელში, რომელიც თოთხმეტი გან-
კონფიდენციალური შესდგება და რომელ-
შიაც შვიდაშე მეტი შეგირდი სწავ-
ლობდენ. შესანიშნავია, რომ მასწავლე-
ბლებს იმის ნებასაც არ იძლევენ, რომ
იგინი თავისუფალ დროს შევიდნენ ბიბ-
ლოთეკაში და იქ გაყიდონ ხოლო
წიგნები. იმათ უბრძანებენ, რომ მაინც-
და-მაინც კლასებში შეიტანეთ წიგნები
და იქ ჰყიდეთ გავეთილის დროსაც.
შეელა ამაებზედ ზედამხედველიც იმას
ბრძანებს, რომ ამ ნაირი მასწავლებლე-
ბის შეტანინება ახალი პედალოლის
მოთხოვნილება არისო, რომელიც მე
ჯერ არ წამიკითხას, თუმცა იყო ერთი
დრო, როდესაც მეტ მასწავლებელი
გახლდი და ახლა კი გახლავარ

მდგრედი
„დროების“ პორჩესპონდენცია

მ. ახალქალაში, 1 დეკემბერს. სინამ-
დისინ შარს აიღებდნენ რუსები, ილა-
ჯი იყო გაწყვეტილი თათრებისაგან ხან-
ქურდობით ხან ცარცუით; ხანდის-
ხან აქაურ მცხოვრებს ჯავახელებს
ავონებდნენ უნრთ: დაიცათ, როგორც
ავარიისებოთ თქვენს დედასათ ერთი თა-
თრები წინ წამოვიდნეთ!

მაგრამ ბოლოს შარს აღავს და
იმედიც წერითათ ასე, რაოდ მარადის
აქ მცხოვრებს და ჩილდირის სანჯაუე-
ლებს ვერ ნახავთ მხიარულათ ისე, რო-
გორც უწინ.

მრთი ნაცნობი მოლლა შემხვდა ამას
წინათ, მომტა სალამი და მკითხა:

— ვაშა, მითხარი სწორეთ, თქვენ
ყველა მოგეხსენებათ, რა ამბავი არის,
როგორ მიღის საქმე სამალ და რუსეთ
შუა, ფაშა? თუ არას დამიმალამ, წყვილს
მწევარს ფეშაშათ მოგარითმევთ?

— ნამდეილი ეს არის, უთხარი მე,
რომ ეს ორი-სამი დღეა, რაც შარს აი-
ღის, ხვალ პარაკლისს იხდიან, ესე
იგი მაღლობა ღმერტეთან, ალლა, ფაშა!
სწორეთ მითხარ, გეთავე, მარ-
თლა, გეფიცები! რატომ ხალხმა არავინ
იცის ჯერ თქვენ მეტმა?

— მეტი მომისხენებია და თქვენ იცით,
ღილაზედ გაიგებ ნამდეილათ, ალლაჲ,
ფაშა!

— მაშ დიღი ხალხი დაიხოცებულა?

— რუსის ხალხი დაიხოცა სულ ათას
ხუთასი, და სამალოსი თვალეს, თვა-
ლეს, და თვლა მოსწყინდათ, თავი დაა-
ნებეს; ხოლოდ დაუწეუს დამარხვა რსე
მალოს სალდათს. და ტყვეთ დაუჭერიათ
რუსებს რსმალოს სალდათი ჩეიდმეტი
ათასი, სამასი ზარბაზანი, ოცი ათასამ-
დინ თოფი და აგრეთვე პური, ლორი
ხარისა და ყოველი ბეგრი ნიეთი!

მოლამ მიგდო ყური და უცე სოჭა:

— ბლლაჲ, ნეტამც არ მენახე!

— რათა? მეტქი, ვკითხე.

— ქარსან თათრის ჯარში იყო ჩემი
სიძე, ის ხომ არ მოუკლავო, მიბანეთ?

— მაგის კი რა მოგახსენო - მეტქი;
უთხარი და გამოვეთხოვე ჩემ მოლლოს,
რომელიც დაღონებული და ჩაფიქრე-
ბული წავიდა შინისაკნ...
ილ. თუხარელოვ

ნარევი

რუსის გაზეუბნი გაუხარებული ხტატიები იმე-
ტდებოდა ამას წინათ იმზე, რომ ეს ამდონი დატკვევე-
ბული ისმალოს სალდათები ტყუილ-უბრალოთ
რაც უნდა ვარჩინოთ, საქმეში გამოვიყონოთ,
ვაზუშოთო და სხვ.

მმართვებლებამ გაიგონა ამათი რჩევა: გამო-
ვიდა ბრძანება, რომლის ძლიითაც ეს დატკვევე-
ბული სალდათები სახელმწიფო რკინის გზებზე და
აგრეთვე კერძო გზებზედაც უნდა ამუშავონ.

* * *

თუ როგორი უაც-უცი და უწესებება მსუ-
ლებს ის რკინის გზებზე როგორთაც ჯარები და
სამარა მასალები გადაეცვათ რუსეთიდამ ბოლ-
დარიაში, ამს გვიმტკიცებს შემდეგი მაგალითი,
როგორიც მდგრელი გავთავის გარებულობა:

